

[Jens Foged.]

man ved, om de enkelte paragraffer er helt i overensstemmelse med hinanden med hensyn til, om det er et privat eller et offentligt anliggende at sikre kysten. I § 1, stk. 2, i lovforslaget om kystfredning står der om disse arealer:

„På de nævnte arealer må der kun graves, bores, pumpes, suges eller foretages nogen form for terrænændring efter tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder.“

Betyder det, at ministeren vil give tilladelse til sikring af kysten, hvis en privat person skulle finde på at gøre det? Jeg kan nævne Årgab f. eks. Kan ministeren give en privatperson tilladelse til at sikre kysten ud for et vilkårligt område, eller vil ministeren sige, det er en offentlig opgave at sikre kysten? Efter min opfattelse vil denne lov om kystfredning ikke være i overensstemmelse med loven om kystsikring, og derfor beder jeg ministeren om at koordinere de tre love på en sådan måde, at det vitterligt er et offentligt anliggende at sikre kysten, når det er et offentligt anliggende at frede kysten.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Det var lidt vanskeligt for mig at forstå og også lidt vanskeligt for mig at høre problemstillingen. Derfor er jeg nødt til på det foreløbige grundlag, som foreligger for mig her, at sige, at der er ikke nogen som helst ændring i forhold til det, der var konklusionen ved forespørgselsdebatten i folketinget for et par uger siden — det fremgår da også ganske klart af betænkningen — og der er heller ikke nogen som helst ændring i forhold til det, der var grundsynspunktet omkring råstofloven, som vi vedtog i folketinget i sidste samling, nemlig at det ikke er tilladt at udnytte ral og andre stenforekomster fra vore kyster, medmindre tilladelse gives.

Jens Foged: Det er ikke et spørgsmål om at udnytte ral, og det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt den enkelte person må hente noget fra strandbredden, tværtimod. Det er et spørgsmål om at værne kysten. Jeg husker jo ministerens ord til mig for et par uger siden om, at da jeg havde stemt for digeloven, så havde jeg stemt for, at det var

et privat anliggende at værne om kysten. Nu vil jeg spørge ministeren: kan jeg tilsvarende få at vide, at hvis jeg stemmer for forslaget til kystfredningslov, så har jeg også stemt for, at det er et privat anliggende at sikre kysten, eller vil ministeren her give tilsagn om, at det er ikke et privat anliggende at sikre kysten? Hvis jeg ved at stemme for dette lovforslag risikerer bagefter at få at vide, at hermed har jeg accepteret, at det er en privat opgave at sikre kysten, så ønsker jeg ikke at stemme for dette lovforslag, for jeg anser det stadig væk for at være et offentligt anliggende.

Hans Toft: I forbindelse med lovgivningen om lands- og regionplanlægning har vi bl. a. også drøftet spørgsmålet om planlægningen af anvendelsen af landets naturråstoffer i relation til loven om sten, grus og andre naturforekomster. Der er tilgået os oplysning om, at det er en ret indviklet procedure, man i visse tilfælde skal igennem. Der er tale om, at når der behandles særområder, skal man spørge landbrugsministeren, hvis der er landbrugspligt, fredningsnævnet, hvis området ligger inden for naturfredningslovens beskyttelseslinjer, fredningsplanudvalget, sandflugtsmyndighederne, landbrugsministeriet, i visse andre tilfælde landvæsenstretter, sundhedskommissioner, kystkommissioner og landbrugsministeriet igen, hvis der er tale om brunkulslejer.

Jeg vil gerne spørge trafikministeren, om han har overvejelser i retning af en forenklet procedure. Det kan næsten ikke være rimeligt, at borgerne skal vente så lang tid, som der er tale om i visse tilfælde, på at få en afgørelse. Jeg kan til orientering oplyse trafikministeren om, at en af hans partikolleger i Århus amtsråd, hr. Svane Hansen, netop har rejst spørgsmålet. Jeg spørger, om ministeren har overvejelser om en forenklet procedure, også når det gælder tilladelser ifølge råstofloven.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Hr. Jens Foged vil jeg blot give det svar, at han ikke vil komme i konflikt med sit principielle synspunkt ved at stemme for de to lovforslag, som foreligger her.

Til hr. Hans Toft vil jeg sige, at så vidt jeg er orienteret af boligministeren, så er det